

Proportionen mellan höger- och vänstervridna näbbar hos *Loxia*-arterna.

PONTUS PALMGREN

I februarinumret av „Dansk ornitologisk Forenings Tidsskrift“ (1932) meddelar Dr. R. SPARCK en sammanställning „Om Talforholdet mellem højre- og venstredrejede Naeb hos Korsnaeb, *Loxia*“, baserande sig dels på tillgängliga litteraturuppgifter, dels på fågelmaterialet i Zoologisk Museum vid Københavns universitet och i E. Lehn-Schiølers samling. Förf. påpekar huru sparsamma de publicerade uppgifterna om det ifrågavarande talförhållandet äro samt uttalar förhoppningen att hans uppsats skall stimulera andra att egna saken intresse. Frågan är icke utan ett visst allmännare intresse; detta år har utkommit ett stort arbete av W. LUDWIG: „Rechts-links Problem im Tierreich und beim Menschen“ (Berlin, J. Springer).

Vid en pågående revision av fågelsamlingen vid Zoologiska museet, Helsingfors, antecknade jag vid granskningen av *Loxia*-materialet näbbens vridning. Med högervriden förstås här att övernäbben är vriden till höger om undernäbben.

Följande tabell meddelar de funna talen. Om ock våra samlingar äro små kan ju dess publicerande förtjäna plats som material:

	curvirostra		pithyopsittacus		leucoptera	
	H	V	H	V	H	V
♂	30	20	12	3	6	5
♀	23	15	15	3	4	6
juv.	4	8				2
	57	43	27	6	10	13

Såvitt man till ett så litet material alls vågar anknyta några synpunkter skulle det då vara, att de ovanstående värdena väl stämma med SPARCKS resultat, att flertalet *curvirostra* och *pithyopsittacus* har högervridna näbbar, medan *leucoptera* visar majoritet för de vänstervridna eller åttn. ungefär jämnstyrka (av 792 *curvirostra* + *pithyopsittacus* som hans egna och av honom samlade litteraturuppgifter omfatta voro 436 höger, 350 vänstervridna; av 96 *leucoptera* 36 höger, 60 vänstervridna). Sparck anknyter härtill re-

flexionen, att såvida dessa talförhållanden visa sig vid undersökning av ett större material giltiga, detta skulle tyda på att näbbens vridningsriktning är en ärftlig och icke en i individens liv genom bearbetningen av kottarna förvärvad egenskap, enär man i det senare fallet hade rätt att vänta lika många med vänster- som högervidning, och detta lika hos alla arter. — LUDWIG tror sig visserligen i sitt ovan nämnda arbete (s. 290) kunna fastställa racemisk fördelning, alltså på slumpen beroende fördelning av näbbkorsningen på vänster och höger, med resultatet lika många av vardera typen, men hans material (*L. curvirostra*, 146 höger-, 140 vänstervridna) är ännu knappare än SPARCKS. Frågan måste väl betraktas som tillsvdare öppen.

Über das Vorkommen der Waldammer, *Emberiza rustica* Pall., während der Nistzeit in dem Seengebiet von Kokemäenjoki.

OLAVI CAJANDER.

Bei einer Exkursion am 24. VI. 1931 in dem SE-Teil des Kirchspieles Pälkäne (im südlichen Teil der Provinz Häme) fanden wir, Stud. A. LÖNNFORS und der Verfasser, zwischen den Seen Kytöjärvi und Sydänmaanjärvi unerwartet die Waldammer. Der Vogel, ein singendes Männchen, das sich aus nächster Nähe betrachten liess, hielt sich auf einem schwer zu begehenden Moorgebiet auf. Dem Typus nach war das Moor ein schwappendes Bruchmoor (vgl. A. K. CAJANDER 1913), mit niedrigen Birken sowie kleinen, abgestorbenen Fichten und Kiefern spärlich bewachsen. Die Gegend, die ein recht starkes Einödengepräge hatte, war weithin unbebaut und ziemlich versumpft. Auf derselben Exkursion wurden in der Nähe u. a. Kolkrabe, Waldwasserläufer und Kranich beobachtet. Zur Charakteristik der Gegend sei noch erwähnt, dass daselbst auch andere nordische Vogelarten in der Sommerzeit angetroffen worden sind, wie Unglückshäher (ZIDBACK) und Bergfink (BRANDERS), ausserdem oft der rotkehlige Seetaucher nistend (ZIDBACK).

Der Fundort in Pälkäne (lat. 61° 19', long. 24° 26' E von Gr.)